

ისევ დაბნელდა, მიდის დღე სწორედ,
გარინდებული მოსჩანს საგანი.
არ შემიძლია, ტყვია მესროლე,
ანდა მომეცი მე გასაქანი.

აღბათ სიჩუმე ისევ დადგება
და სიზმარივით გაივლის ქარი.
ღმერთო, ბნელდება! ღმერთო, რა დღეა!
სანატრელია მზიანი დარი.

არ შემიძლია, რაღაც სხვა მინდა,
საშინელ გრიგალს ისევ მე ველი.
სული ნაზია და სული წმინდა,
როგორც ქალღმერთი დაუწერელი.